

1/2025

La Salette

Utešiteľ Plačúcej Matky

„Tvoj trón, Bože, trvá naveky a žezlo tvojho
kráľovstva je žezlo spravodlivosti.“

Ž 45,6

Aktivity dětí a mladých

Milí čitatelia,

v Betleheme sa narodil Ježiš – dieťa, ktoré zmenilo svet, dejiny, zmýšľanie i životy nás všetkých. Nekonečná láska sa zhmotnila v človeku z mäsa a kostí. Boh, mocný a svätý, sa k nám tak znížil, že vzal na seba našu ľudskú prirodzenosť. Čo viac nám mohol Otec darovať?! Dal nám Syna. Ako sa matka skláňa k svojmu dieťaťu, tak sa k nám skláňa Láska.

Kto by bol ochotný obetovať syna ako Abrahám? Kto by bol ochotný darovať všetko ako chudobná vdova? Kým my dávame z nadbytku, Boh nám dáva všetko. Všetko v malom bezbrannom dieťati, ktoré potrebuje rodičov, priateľov i nás. Sme neoddeliteľnou súčasťou Božieho plánu a vidíme, ako nás miluje. Hviezda nám ukazuje smer, kam sa máme pozeráť, keď chceme spoznať pravdu. Pastieri a ich chudoba nám ukazujú silu priateľstva a spolupatričnosti. Králi nám ukazujú, ako máme prejavovať úctu i pokoru. Anjelské chóry nás učia chváliť a zveľbovať toho, ktorý je narodený. Sv. Jozef nás učí čestnosti a starostlivosti, Mária nás učí dôvere a láske. Aj my sme tu pre niečo a pre niekoho. Aby sme sa naučili obetovať a darovať všetko.

Je čas, v ktorom sa z rozžiarených vianočných svetiel zapáľuje dobrota v srdciach, úsmev na tvárach a pokoj v dušiach. Vraj sme k sebe navzájom milší... Uau, čo robia Vianoce! Vraj sme trepezlivejší a viac sa navštevujeme... Uau, čo robia sviatky! Vraj sa viac modlíme a pekne spolu vychádzame... Uau, čo robí Boh!

Prajem Vám radostné a milosťami naplnené sviatočné dni. Nech je tento čas prežiarovaný skutočnou láskou.

A. Fedorová

Obsah

* <i>Čo je zmyslom Vianoc?</i>	4
* <i>Darujme si Vianoce</i>	5
* <i>Ó, Svätá rodina</i>	6
* <i>Mladi - nádej farnosti</i>	7
* <i>Prikázania</i>	9
* <i>Putovanie na Staré Hory</i> <i>alebo pohľad prvopútnika</i>	10
* <i>Odpustenie</i>	12
* <i>Prečo sa bojíš?</i>	13
* <i>Vzdor či vernosť Kristovi</i>	14
* <i>Životné skúšky</i>	16
* <i>Detský kútik</i>	17
* <i>Farská kronika</i>	18

Čo je zmyslom Vianoc?

Istá talianska vianočná legenda hovorí: *Keď sa v Betleheme narodil Ježiš, po celej krajine sa šírila zvláštna radosť. Aj pastieri na svahoch nad mestom pocítili, že sa udialo niečo nevšedné. Ako prví počuli spev anjelov a videli ich svetlo, ktoré rozžiarilo celú noc. Vo svojom úžase sa rozhodli, že sa pôjdu pozrieť na Dieťa, o ktorom im anjeli hovorili ako o Spasiteľovi.*

Každý pastier sa snažil priniesť so sebou nejaký dar. Jeden niesol v košíku syr, ktorý práve toho večera dokončil. Druhý vzal svoje najkrajšie jablká, hoci ich mal len pár. Tretí niesol teplú kožušinu, aby ňou mohli prikryť Dieťa. Všetci chceli malému Ježišovi ponúknuť to najlepšie, čo mali.

Medzi pastiermi bol však jeden chlapec – najmladší z nich. Mal len starý plášť a pastiersku palicu. Keď videl, že ostatní prinášajú dary, uvedomil si, že nemá nič, čo by mohol Ježiškovi dať. Jeho rodina bola chudobná, doma nemali nič navyše, a on sám celý rok šetril aj poslednú drobnosť. V srdci pocítil hanbu. Ako by mohol prísť k Božiemu Synovi s prázdnyimi rukami?

Napriek tomu šiel s ostatnými. Chcel aspoň vidieť to Dieťa, o ktorom hovorili anjeli. Keď však vstúpili do jaslíček, ostal stáť pri dverách. Pastieri postupne ukládali svoje dary okolo jasiel. Jozef ich s úsmevom prijímal a ďakoval im. Mária sa pozerala na svoje dieťa s tichou radosťou.

A vtedy si všimla chlapca, ktorý sa skrýval v tieni pri dverách. Jej pohľad bol plný láskavosti.

Zavolala ho bližšie:

„Poď aj ty pozdraviť Ježiša.“

Chlapec však sklonil hlavu a potichu povedal:

„Nemám čo dať. Prišiel som len tak... s prázdnyimi rukami.“

Mária sa usmiala, jemne zdvihla Dieťa, pristúpila ku chlapcovi a položila mu malého Ježiša do náručia. Chlapec ostal bez slov. V tej chvíli sa mu srdce naplnilo nevýslovnou radosťou, akú nikdy predtým nepoznal. Ostatní pastieri sa pozerali s údivom – práve ten, ktorý nemal nič, držal v rukách samotného Božieho Syna.

Drahi bratia a sestry,

i keď je tento príbeh len legendou, predsa v sebe skrýva, dovolím si povedať, až nadčasové posolstvo. Posolstvo, ktoré zvlášť my, ľudia dnešných čias, potrebujeme pochopiť a tak dospieť k dôležitej pravde. Čím je tento príbeh pre nás tak dôležitý? Čo nám môže povedať?

Každý z nás, hoci rôznym spôsobom, sme bezprostredne pred Vianocami zahltení mnohými povinnosťami. Potrebujeme mať všetko pripravené, napečené, nakúpené darčeky pre svojich najbližších a pod. Tak ako pastieri z tohto príbehu, aj my sa často usilujeme „mať všetko na 100 %“. Popritom všetkom sa ľahko môže stať, že zabudneme na podstatu. Na Toho, ktorého narodenie v chudobe betlehemskej periferie si pripomíname každý rok. Práve preto je postava malého chlapca, ktorému sa nečakane dostane veľkého „povýšenia“, pre nás tak dôležitou.

Skrze túto, hoci fiktívnu, postavu si môžeme uvedomiť, že omnoho dôležitejším darom je práve samotný Ježiš, prichádzajúci pre každého z nás na základe nekončnej Božej lásky. Preto je obzvlášť dôležité stotožniť sa s postavou malého chlapca a priznať si, že aj my sami sa veľmi rýchlo môžeme stať chudobnými. Chudobnými v tom zmysle, že nám uniká skutočný

a opravdivý význam týchto sviatkov. Ak skutočne chceme pochopiť pravý rozmer Vianoc, potom nám neostáva nič iné, ako nasledovať konanie tohto malého chlapca. Aj my potrebujeme zakúsiť, zvlášť v tomto čase, veľkosť Božej lásky, ktorá sa skrýva v malom a nevinnom Dieťati. A to nie je možné, pokiaľ naše ruky a naše vnútro nebudú skutočne prázdne. Prázdne tak, aby naše srdce zahrialo teplo

pokoja, ktoré nám Ježiš prináša, ako aj nežnosť, ktorú skrýva vo svojej telesnej podobe.

Prajem každému z vás, aby nielen tieto sviatky, ale aj každý jeden deň nášho života boli naplnené vedomím Božej blízkosti a prítomnosti, ktorá sa skrýva práve v Dieťati – Ježišovi.

Pokojné a požehnané sviatky!

diakon Matúš Mikuško

Darujme si Vianoce

„Nemôžeme dobre poznať Boha, ak nepoznáme dobre sami seba a sami seba nemôžeme dobre poznať, ak nepoznáme dobre Boha.“ (D.G.Benner)

Veľmi by som si želala, aby sme nežili automaticky. Verím, že Boh sa nám neustále prihovára a dáva nám šancu uvedomiť si, že potrebujeme viac. Viac než to, čo práve žijeme. Verím, že sa nás pokúša vytrhnúť zo stereotypu, do ktorého sme sa rokmi dostali. Pretože na to, aby sme boli šťastní, potrebujeme mať s Ním vzťah. Konáme dobré skutky, obetujeme sa pre druhých, modlíme sa, chodíme do kostola a na prijímanie – ale prečo? Skutočne je to ovocie nášho vzťahu s Bohom? Alebo to robíme preto, že sa to z pohľadu kresťanskej viery má?

Raz na sviatok Zjavenia Pána som dostala nádherný dar. Bola som svedkom tichého rozjímania dieťaťa nad umučeným a osláveným Ježišom. Uvidela som, aká čistá je detská duša. Pocítila som v srdci nesmiernu bolesť z toho, ako ju dospelí nechtiac rozbíjajú na kúsky. Nerozumejú svojim deťom, pretože nerozumejú sami sebe. A nenachádzajú si čas, aby sa hľadali a nachádzali.

Aj moja duša bola kedysi taká. Čistá. A potom pomaly rozbíjaná na kúsky. Keď zažívala opustenosť a potrebovala lásku. Nie sme takí, akých nás Boh stvoril. Naše

správanie, naše reakcie sú výsledkom toho, čo nám ako deťom odovzdali najbližší. A ak nám svojou výchovou odovzdali presvedčenie, že si lásku zaslúžime, len keď sa správame podľa ich predstáv, vyras

zdroj: www.pixabay.com

táme s pokriveným obrazom nielen o sebe a druhých, ale aj o Bohu.

Darujme si čas na počúvanie Boha, čas nahliadnuť do seba. Oplačme svoju zlomennú dušu aj zlomené duše svojich rodičov, partnerov, známych. Darujme si objatie, odpustenie, súciti. Darujme si Vianoce...

Lenka S.

Ó, Svätá rodina

Ó, Svätá rodina
Úplná jednota
Duchovná čistota
Nádherná prostota
Radosť a milota
Pokoj a dobrota
V Pánovi istota
Pred svetom ukrytá
Milosťou prikrytá
Bez škvrny ochota
Prijať dar života
Na nič sa nepýta
Kde chce Pán, ide ta

Ó, Svätá rodina
Vďačnosť a pokora
Viera a dôvera
Pohľady dohora
V Pánovi opora
Troch duší nádhera
Potecha pastiera
Pánova oslava
Pri Ňom vždy ostáva
Verná a poslušná
Od sveta odlišná
Chudobná, nevinná
Bohu tak podobná
Srdcami spojená
V maštal'ke stúlená
Na Pána uprená
Naveky oddaná
V nebesiach odmena

zdroj: www.pixabay.com

Ó, Svätá rodina, nad všetky rodiny
Buď náš vzor jediný, buď náš vzor
jediný...

Ctime sa navzájom
Láskou si zdobme dom
Buďme si svetlami
V bolesti, trápení
Buďme si stuhami
Darmi aj mašľami
Jablíčkom, orieškom, všetkým, čo poteší
S pohľadom na nebo život je plnejší

Z. Dolhá

Mladí - nádej farnosti

Pozrite, aké veľké veci robí Boh v našej farnosti. Poslal k nám saletínov, ktorí sa venujú všetkým. Ich charizma „Pokánie a zmierenie“ je jedným z prejavov Božej lásky, ktorá sa narodila v Betleheme a pretrváva veku. Lebo len tam, kde je Boh, tam je život. A táto farnosť žije. Jej nádejou sú deti a mládež.

najúžasnejší na svete. Najlepšie deti, najkrajšie sv. omše, všetko je naj, naj, naj... :)

Som vďačná za to, že v nedeľu na detských sv. omšiach je toľko ľudí. Prichádzajú celé rodiny, aby boli vzorom pre svoje deti, pre ktoré zvolili to najbezpečnejšie prostredie i najlepších kamarátov. Formujú sa vzťahy nielen medzi deťmi, ale aj medzi mládežou i medzi dospelými navzájom.

Áno, je krásne vidieť, ako žijú deti i mladí ľudia, ako prežívajú svoju vieru. Sú ozajstnou oporou i nádejou farnosti. Timea, Miška, Barborka – tri dievčatá, ktoré sa na gitarovom krúžku pod vedením „pani Martinky“ naučili hrať na gitare a teraz chvália a hrajú, chvália a hrajú... všade a vždy :) A viem, že hudobníkov a spevákov je medzi mladými ešte veeľmi veľa :) Mladí sú aktívni, a to nielen pri príprave a realizácii rôznych mládežníckych i detských aktivít, ale aj v modlitbe a duchovnom živote. Páter Stanko ich vedie, moti

Je úžasné, ako si deti sadajú do predných lavíc, ako sa neboja vystúpiť pred oltár a spievať „ukazovačky“, ako sa modlia (i „to dlhšie“ Verím v Boha :)), ako sa zapájajú do všetkých detských aktivít, ktoré pre ne páter Stanko pripravuje. Ale ako to dokáže? Je na to sám? Nie, nie je. Má skvelých pomocníkov: mladých, ktorí, ako on sám častokrát na všetko hovorí, sú

vuje (a možno častokrát aj oni jeho :)), duchovne sprevádza, učí ich žiť naplno a nebojáčne svoju vieru. Vidno to aj na ich vzájomných vzťahoch, na ich radosti, vzájomnej podpore a obetavosti. Mnohí z nich sa pripravujú na prijatie sviatosti birmovania. A takáto aktívna príprava je najväčším predpokladom toho, že ich viera zostane pevná, trvácna a živá.

Deti i mladí majú svoje spoločenstvá: miništranti, spoločenstvo mladých SOM (Saletínska oáza mladých), spoločenstvo detí SOM Oázka. Je veľa aktivít, na ktorých sa spoločne zúčastňujú: Trojkráľový sprievod, rorátne sv. omše, adventné soboty, vianočný jarmok spoločenstva mladých, stretnutia detí, chvály a stretná spoločenstva SOM, ples všetkých svätých, šarkaniáda, spoločné stretnutia v Cirkevnom dome alebo vo farskej záhrade, prechádzka s Pannou Máriou, letné tábory, víkendové duchovné obnovy, dramatizovaná krížová cesta, detské krížové cesty

a pod. Veľká vďaka patrí pátrovi Stankovi, ktorí sa im venuje, i pátrom Czeslawovi a Zbyškovi, ktorí ho podporujú a pomáhajú mu.

Ak má byť viera detí a mladých pevná, je potrebné stavať dom na skale. A to sa práve v našej farnosti deje. Vidno ich, počuť ich, sú jednoducho skvelí. Možno som nepopísala všetko, čo robia a do čoho sa zapájajú, ale mne stačí ich radosť a slušnosť, ktorá je viditeľná. Oni sú ako všetci v dnešnej dobe – pod tlakom mobilov, sociálnych sietí, reklám, dát a informácií. Majú svoje radosti i trápenia, riešia známky, školu, vzťahy, vnímajú realitu. Bavia sa, tancujú, spievajú, užívajú si detstvo a mladosť. Tak v čom sú iní? V tom, že sa všetko učia využívať pre dobro a pekný

život. V tom, že vo všetkom im je ukazovaný Boh, ktorý ich bude viesť a oni už teraz vedia, že ich nikdy neopustí. Lebo poznali pravdu a tá pravda ich nenechá. Pretože iba

život s Bohom má zmysel.

Tak ich podporujeme a modlíme sa za nich. Oni sú nádejou farnosti. Ako malý Ježiš v Betleheme spojil pastierov i kráľov, tak nech energia detí i mladých spojí staršie i mladšie generácie. Prajem im, nech nájdu svoje miesto v živote vždy podľa Božej

vôle a nech idú a hlásajú, že Boh je láska a všetkých miluje. Dokázal nám to práve v týchto dňoch, keď prežívame vianočné sviatky.

A. Fedorová

Prikázania

Prikázania sú „predpisy“ na našej ceste, ktorá vedie do Božieho kráľovstva. Obsahujú poučky, príkazy a zákazy tak isto ako dopravné značky. Učia nás, ako sa máme zachovať pri predbiehaní, v zákrutách, na križovatkách i diaľniciach.

stretávame mnohých – blízkych i menej známych ľudí. Preto budme pri jazde životom vzájomne ohľaduplní. Dodržiavaním prikázaní sa vyhneme mnohým nebezpečenstvám, kolíziám a rizikovým situáciám.

Náš život má zmysel len vtedy, keď sa ním naplňajú Božie zámery. Dodržiavajme prikázania, aby sme šťastne prišli do cieľa, ktorým je pre nás nebeská vlasť.

A. Ondrejovičová

My si často myslíme, že nás obmedzujú, ale opak je pravdou. Slúžia pre bezpečnosť pri „cestovaní“ počas nášho pozemského života.

Všetci máme len jeden pozemský život bez nároku na opravné pokusy. Nikto z nás nemal v kolíske návod na použitie, preto je potrebné tieto „značky“ poznávať, študovať, pochopiť i prijať. Na svojej ceste

Putovanie na Staré Hory alebo pohľad prvopútnika

Oslovili ma ako prvopútnika, aby som napísal príspevok o mojich pocitoch z púte na Staré Hory. Tak teda skúsím popísať túto jedinečnú púť, ktorá sa uskutočnila 6.-8.8.2025.

Už dlhé roky som túžil putovať pešo z Chrenovca na Staré Hory. Už môj otec mal tento sen, ale Pán si ho povolal k sebe skôr, ako by si tento sen splnil. Putoval k Panne Márii asi priamo do neba. Aspoň v to dúfam a verím.

Z Veľkej Lehôtky som s dcérou Michaelou sadol do auta a pred kostolom v Chrenovci nás už organizátori privítali a odovzdali nám organizačné pokyny. Už toto vrúcne a priateľské privítanie ma presvedčilo o tom, že to bude krásne a priateľské putovanie. Je jubilejný rok a putovanie má osobité duchovné požehnanie. Nás sa odhodlalo ísť na Staré Hory 61 pútnikov.

Naložili sme batožinu na nocľah do dodávky a presunuli sme sa do kostola v Chrenovci. Tu sme sa duchovne nabili na púť a slová otca Stanislava nás namotivovali na nasledovné dni putovania na Staré Hory. Aj napriek pozitívnym slovám z úst otca Stanislava som bol ale aj plný pochybností či takú dlhú púť zvládnem. Avšak čakal som na túto púť viac než 11 rokov, a tak to určite s Božou pomocou zvládnem. Otec Stanislav nám viackrát pri sv. omši i počas putovania pripomínal, aby sme si uvedomovali prečo putujeme. Úmysel

putovania je veľmi dôležitý.

Po svätej omši sme vyrazili smerom nad Chrenovec a Ráztočno a po krásnej turistickej trase sme stúpali. Stúpanie sme obohatili modlitbou sv. ruženca. Cez lesy a lúky sme prešli do Skleného. Koinonia sv. Jána Krstiteľa nás privítala skvelou kávou a príjemnou prestávkou pred dlhým rovinným prechodom do Turčianskych Teplíc. Cesta cez Rovnú Horu a šire polia pšenice nám však ubiehala rýchlo, lebo bola naplnená modlitbou i prednáškou o živote sv. Jána Pavla II.

Životná cesta najväčšieho pútnika Jána Pavla II. nám bola inšpiráciou i povzbudením počas nášho putovania. Neustále sme boli povzbudzovaní, že sme tí, ktorí vedia odkiaľ putujú, prečo putujú a hlavne kam putujú. Je to veľký dar poznania, ktorý si máme vážiť.

Celá púť bola organizačne excelentne zvládnutá. Ubytovanie, večere, raňajky, ozvučenie, ochrana pútnikov pred zrážkou s autami i rezervácie ubytovania boli organizačne precízne zvládnuté. Za toto chcem špeciálne poďakovať, lebo sme nemuseli riešiť pozemské veci, ale viac sme sa mohli sústrediť na tie duchovné. Energia a zanieťenosť mladých, ich hra na gitaru ma vrátili do času mladosti a eufórie, ktorú sme vtedy prežívali. Je to v nich a dúfam, že si túto lásku k Pánovi zachovajú.

V prvý večer sme po zmrzline strávili ešte krásny pokojný večer s piesňami i duchovným slovom na našom ubytovaní. Chváľ nášho Spasiteľa nie je nikdy dosť.

Na druhý deň ráno nás asfaltová cesta doiedla až na koniec Čremošného. Tu sme vstúpili do prenádhornej Veľkej Fatry. Dlhou Žarnovickou dolinou sme prešli obohatení sv. ružencom, krížovou cestou i spevmi k Panne Márii až na Kostolec.

Prudkým stúpaním (cca 400 m) sme sa presunuli postupne až na Kráľovu studňu. Po ubytovaní a večeri nás nasýtila duchovne prekrásna sv. omša pred horským hotelom a spontánne spievanie starých, ale stále krásnych gospelových piesní. I večerný čajík s chrumkami na terase mal zrazu inú chuť. Takú naplnenú pokojom pútnikov.

Ranné stúpanie na najvyšší bod nášho putovania vo výške 1500 m.n.m., blízko Krížnej, nás odmenil čarokrásnym výhľadom

na naše Slovensko. Nastalo klesanie do Tureckej, obedná kapustnica a záverečné putovanie na Staré Hory.

Ubehlo to veľmi rýchlo. Až príliš rýchlo. Na začiatku som mal som strach či budem vládäť. Strach vystriedala radosť, keď som sa zrazu ocitol pred bazilikou na Starých Horách. Sv. omša v bazilike a výstup k studničke len zavřšili duchovne naplnené dni.

Návrat autobusom domov v spoločenstve priateľov Pána Ježiša bol už len bod-

kou za duchovnou púťou, ktorá všetkých účastníkov naplnila presvedčením, že sme tí, ktorí vedia kam a ku komu putujú. Za to sme sa modlili počas celého putovania.

O rok plánujú bratia a sestry zo Spoločenstva sv. Jána apoštola z Chrenovca zorganizovať už 15. púť z Chrenovca na Staré Hory.

Kto aspoň trochu vládžete, máte radi turistiku a Pána Ježiša, tak nepremeškajte túto jedinečnú príležitosť zažiť niečo jedinečné, čo nemá podľa mňa na hornej Nitre obdobu.

S kresťanským pozdravom,

*Branislav, pútnik nádeje
z Veľkej Lehôtky*

Odpustenie

V dnešnej dobe hlavne mladí ľudia majú problém s odpustením aj malých vecí. Sú zatvrdnutí a nechcú, alebo len ťažko odpúšťajú, alebo skôr sa tomu celému snažia vyhnúť. Myslia si totiž, že takto situácii pomôžu. Ale naopak, to ju iba zhorší a oni si pomaly začínajú stavať okolo seba múry a hradby, aby im znova nebolo ublížené. To však nepomáha, iba tak na chvíľu a častokrát potom z neodpustenia vznikajú rôzne úzkosti a depresie, dokonca i nechut' žiť.

Mladí sa často pýtajú: „Z čoho mi vznikla úzkosť alebo depresia?“ Pôvod úzkosti a depresie je hlavne v neodpustení druhému alebo samému sebe a následná sebaľútosť. Všeobecne my mladí ľudia hľadáme, prečo a ako to vzniklo, veď som sa mal dobre, ale vôbec nerozmýšľame, že by to mohlo byť aj niečo také, keď nechceme človeku odpustiť a ľutujeme sa, ako nám bolo ublížené a v tom sa potom váľame a d'alej sa nevieme pohnúť.

Často som svedkom toho, že mladí ľudia, čo sme robili akciu v Cesta domov (domovácka verzia Otcovho srdca zameraná na odpustenie), chceli odpustiť

i odpustili. Robili to zo srdca, čo aj bolo vidieť, lebo sa to na nich potom aj ukázalo. Bolo vidieť, že decká sa chceli pohnúť, a tak odpustili s veľkým očakávaním. Nehovorím, že nemali strach. Jasné, že mali, čo je normálne - odpustiť v takej zložitej situácii. Často keď pozerám, ako odpúšťajú, vidím tam bolesť a more slz radosti aj bolesti, no oni sú potom iní.

Nie vždy sa dá odpustiť hneď a rýchlo. Chce to čas, chce to vykročiť a rozhodnúť sa, že to pomôže aj mne, aj človeku, ktorý mi ublížil a tým pádom ho pustím zo svojho väzenia. V tom celom odpúšťaní nám hlavne pomáha Ježiš, lebo bez neho by sme nedokázali odpustiť niektoré situácie alebo by sa nám to robilo ťažšie a prišlo by nám nefér, prečo odpúšťame, keď vinníka nepostihne pomsta. Ale Ježiš nepovedal, že keď odpustíme, tak vinník nebude niesť následky. My uľavíme sebe,

aj naše telo bude vedieť spracovať situáciu, ale to len vďaka tomu, že do odpustenia pozveme Pána Boha. On už vykoná tak ako treba. On chce len naše „áno, chcem odpustiť“. On nám pomôže, nikdy nič nerobí nasilu.

S mojimi kamošmi domovákmi sme vlni v októbri prežili úžasnú duchovnú obnovu v Chrenovci. Bola pre nás veľmi obohacujúca, prínosná, aj príjemná, veľa nám to dalo. Tiež sme sa posunuli, čo sa týka odpustenia a duchovne sme sa vzdelávali, čo nám pomohlo v duchovnom raste v rôznych oblastiach. Všetci sme sa ocitli vo veľmi príjemnom prostredí, bolo tam dobré úplne všetko. Veľmi ďakujeme našim pátrom, že nám zapožičali Cirkevný

dom a že nám bol nápomocný hlavne páter Stanko. Dovolil nám tam byť, dôveroval nám. Odpustil nám cenu za kúrenie. Veľmi nás všetkých potešilo, že nám bolo príjemne teplo, keď sme prišli z výletu. Ďakujeme všetkým ľuďom, ktorí nám prispeli aj finančne.

Marcela Bendová

Prečo sa bojíš?

Bol začiatok roka, keď sa na mňa v práci začali ako lavína sypať krivé obvinenia. Išla som sa zblázniť, veď som sa ničím neprevinila a vždy som sa snažila robiť si prácu čo najlepšie. Prosila som, aby mi Boh dal znať, čo mám robiť. Odišť z práce, ktorá je splnením môjho detského sna alebo trpieť ďalej?

Jednoznačná odpoveď, po ktorej som tak túžila, neprichádzala, zato uistení, že Boh je a vždy bude so mnou, nech sa rozhodnem akokoľvek, som dostala naozaj veľa.

Otvorila som Denníček sv. Faustíny a tam stálo: „**Prečo sa bojíš? Myslíš si, že nebudem mať dosť všemohúcnosti, aby som ťa mohol posilňovať?**“ Na tú chvíľu nezapudnem, tak veľmi som cítila Božiu prítomnosť. Od toho dňa som dostávala každé ráno na mobil biblický citát ako ušitý pre mňa, napríklad: „**Ale vy sa vzmužte a nech vám neklesajú ruky, lebo príde odmena za vašu prácu!**“; „**Smrť ako život býva v moci jazyka a tí, čo radi obracajú ním, budú sa živiť jeho ovocím.**“; „**Žehnajte tým, čo vás preklínajú a modlite sa za tých, čo vás potupujú!**“; „**Neboj sa ich, veď ja som s tebou, aby som ťa vyslobodil!**“; „**A Boží pokoj,**

ktorý prevyšuje každú chápavosť, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi.“ Moje dojatie dosiahlo vrchol, keď sa mi Boh prihovril cez nekresťanskú knihu, ktorú som vtedy čítala. Stálo tam: „**Boh dá zavše svojim deťom znášať ľudskú zlobu, aby ten, koho si zvolil za obeť, vyšiel z nej silnejší a ušľachtilejší ako predtým. Vidiš, syn môj, keby si nebol prešiel touto krížovou cestou, nikdy by si sa nepovzniesol tak vysoko a nepriblížil tak intenzívne**

k pravde božej. Ba vyjadrím sa presnejšie: ľudia, systém, súkolie tejto strašnej mašinérie, ktoré ťa rozdrvilo, osoby hlboko skazené, ktoré ťa rozličným spôsobom trýznili a krivdili ti, preukázali ti najväčšiu službu, akú ti len mohli preukázať. Prebudili v tebe novú bytosť, vznešenejšiu, ako bola tá predošlá, a dnes, ak máš v sebe zmysel pre česť, krásu, lásku, ak máš potrebnú energiu

prekonať všetky prekážky a stať sa vznešenejším, musíš im byť vd'ačný.“

Verím, Bože, že každé utrpenie, ktoré zažívame, má zmysel, pretože Ty ho vo svojej prozreteľnosti používaš na dobro. Daj, prosím, nech na to nezabúdame aj v čase najväčšieho súženia a neprepadáme zúfalstvu. Daj, nech Ti vždy dôverujeme.

Lenka S.

Vzdor či vernosť Kristovi

Adventné obdobie a koniec kalendárneho roka možno budeme tráviť s blízkymi, možno v modlitbách a spomienkach na nich. Vyhľadanie stretnutia s Kristom nám každopádne môže priniesť duchovný pokoj a úľavu, ktoré sa nedajú získať nikde inde.

Advent môže byť jedinečným obdobím roku. Môže to byť čas, keď sa zameriame na svoju dušu a duchovný život. Každý si nesieme nejaké zranenie na duši. Tak ako fyzické rany aj duchovné a emocionálne bolesti potrebujú liečbu. Niektorí hľadá utíšenie bolesti. Ježiš hovorí: „*Ako mňa miluje Otec, tak ja milujem vás. Ostaňte v mojej láske!*“ (Jn 15, 9). Hnev a zatrpknutosť môžu každého jedného človeka rýchlo vzdialiť od vnútornej pokoja pred Bohom. Súčasťou nášho pozemského života sú niekedy aj bolestné veci: strata blízkeho, choroby, chudoba, prežité traumy a utrpenie, ktorých obeť ostatní ľudia môžu napriek snahe len ťažko pochopiť. Počúvanie slov evanjelia a modlitba majú nesmiernu liečivú moc, zostupujú až do hĺbky duše. Rovnako tak ale potrebujú úľavu naše telá a psychika. V zime potrebujeme zahriať, v hlade sa najesť, v samote rozhovor, v zranení dotyk a úsmev.

Krásne nám túto skutočnosť vyznávajú starovekí svätci. Svätý Vitalis z Gazy bol mních, ktorý žil v 7. storočí. V starobe podnikol cestu do mesta Alexandrie v Egypte. Putoval tak rovnakou cestou ako

Svätá rodina. V bohatej Alexandrii v tej dobe bujnela prostitúcia. Kvôli chudobe sa jej obeťami častokrát nedobrovoľne stávali matky samoživiteľky a dievčatá. Neskôr sa už nevedeli oslobodiť z nemorálneho spôsobu obživy. Vitalis videl rany spoločnosti a konal. V noci navštevoval nevestince. Celý čas sa s dievčatami rozprával. Presviedčal ich, že môžu žiť dôstojne. Modlil sa spolu s nimi. Počúval ich príbehy a spolu s nimi plakal. Ráno zaplatil za celú noc. Daroval im noc čistoty a prijatia. Celé dni starý mních fyzicky ťažko pracoval. Svojou dennou mzdou vyťahoval dievčatá z chudoby a nerestí. Výplácal ich dlhy a hľadal im poctivú prácu, napr. ako služby a opatrovatelky v domácnostiach. Mnohé si neskôr našli manželov. Vitalis ženám zakázal hovoriť o jeho dobročinnosti. Celé mesto bolo presvedčené o mníchovej hriešnosti. Neznámy mladík preto pustovníka navštevujúceho nevestince prepadol a kruto zbil. Vyčerpaný starec sa nedokázal zo zranení zotaviť a umrel vo svojej chatke. Po jeho smrti stovky zachránených žien svedčili mešťanom o pravde. Tieto ženy potrebovali zažiť konkrétne Kristove skutky lásky konané prostredníctvom Vitalisa

na to, aby sa vyliečili.

Nech Kristus ochraňuje tých, ktorým taká pomoc v živote chýba. Niekedy sa môžeme dostať do problémov aj vedomým rozhodnutím. Ak človek žije v bolesti prídlho, môže ho zo zúfalstva ovládnuť vzdor. Podobá sa vtedy na márnratného syna z Lukášovho evanjelia. Syna, ktorý si vypýtal od otca dedičstvo a odišiel. Prečo tak spravil? Možnože obaja bratia cítili to isté. Neskôr starší brat vyjadril svoj hnev slovami k otcovi: „Už toľko rokov ti slúžim a nikdy som neprestúpil tvoj príkaz, a mne si nikdy nedal ani kozliatko.“ (Lk 15, 29) Obaja bratia možno mali pocit, že to najpodstatnejšie im chýba – uznanie a prijatie. Mladší brat to riešil rebéliou, odchodom a návštevou nevestincov. Starší brat zostal, no hneval sa. Život ich priviedol k tomu, že pochopili svoj omyl. A otec bol k obidvom milosrdný.

Môže sa Ježišovo podobenstvo vztiahnuť k nášmu vnútornému duchovnému životu? Tak ako starší syn, niekedy sa snáď na Boha vnútorne hneváme. Napriek každodennej namáhavej práci nevidíme odmenu alebo zadosťučinenie. Tak ako u mladšieho syna, niekedy naše sklamanie a zranenie vyústi až do otvoreného zrieknutia sa vzťahu s Bohom. Prestaneme veriť v Božie zákony. Nevidíme plody, ktoré prináša život podľa kresťanských cností. Snáď je za tým pocit, že pre Boha nič neznamenáme. Také niečo Diabol rád našepkáva, rovnako ako klamstvá, že šťastie nám prinesú materiálne pôžitky. V obidvoch prípadoch je liekom na neviditeľný jed šíriaci sa v duši človeka návrat k nášmu nebeskému Otcovi a prosba o odpustenie. Súčasťou života je, že sa niekedy ocitneme v krutých životných okolnostiach, tak ako chudobné ženy v Alexandrii. Niekedy si k svojim problémom pridáme sami, tak ako márnratný syn zvedený zlými túžbami. V Adventnom i Vianočnom období máme príležitosť pristúpiť ku Kristovi a prosiť ho o milosrdenstvo. Obdržali ho neviestky, márnratný syn a mnoho iných. Ako povedal Ježiš učeníkom: „A blahoslavený je, kto sa na mne nepohorší.“ (Mt 11, 6) Ježiš nám zároveň ukázal, že častokrát zhršli viac iní ľudia, tí, ktorí odsudzovali a neprepjavili súcit. Kristovo milosrdenstvo má silu uzdraviť nás z čohokoľvek. Nikdy nie je neskoro. Ale odpustiť si nakoniec musíme aj my sami.

Jozef Mário Matiaško

Životné skúšky

Žijeme viac-menej stále v neistote a v uvedomovaní si našej existencie: kto som, či som na správnom mieste, aby sa mi žilo spokojne, ale aj spoločensky dobre pre svoje okolie, rodinu, pracovisko, ktoré je pre mňa nevyhnutné. Vytvárame si k tomu patričné podmienky, ktoré sú ovplyvňované rôznymi okolnosťami.

V prvom rade je zmena stavu od detstva po starobu. Ako deti sme povinní dať sa usmerňovať svojimi rodičmi, a tak buď budeme počúvať alebo neposlúchať (nepočúvať) ich rady pre náš správny vývoj. Už toto je prvá skúška, ktorá sa skladá z rôznych úkonov slovami aj skutkami. Tieto nám podľa toho, či sú správne konané, ukážu výsledky na vzájomných spokojnostiach. A tak je to neustále deň za dňom, rok za rokom. Samozrejme záleží od rôznych vplyvov, ktoré nás v našich zabehnutých životoch zastihnú. Nastanú skúšky vernosti daným sľubom, skúšky trpezlivosti vo viere, že to bude „dobré“. Alebo naopak, nastane úplný krach, keď sa všetko zabehnuté skončí. Pokračuje to až po prirodzenú ľudskú smrť v rôznom veku života.

V živote prežívame rôzne situácie, ktoré považujeme za dobré alebo zlé pri prekonávaní životných skúšok. Či chceme alebo nechceme, naše svedomie nám napovie, ako sme obstáli: pred sebou i pred Bohom.

My kresťania – katolíci máme úžasný

nezaslúžený dar od nášho Pána, všemohúceho Boha Otca, Syna a Ducha Svätého. Je to dar viery. Veríme v jeho existenciu a všetku jeho starosť o nás. Veríme v poznanie Božej

vôle a v milosti plniť ju s veľkou dôverou a láskou k nemu a k svojim blízkym. Robíme to svojimi modlitbami a s vierou, že sa o nás postará, lebo nás miluje a je voči nám veľmi milosrdný. V sile Ducha Svätého nás neustále sprevádza. A práve touto silou môžeme prekonať všetky naše životné skúšky i skúšky viery. On je naša posila, záchrana, úľava, pomoc i naše všetko. Len s ním a v ňom môžeme zvíťaziť v každom boji a obstáť v každej skúške.

Mária, Božia Matka, prežila vo svojom živote veľa skúšok. Ale vždy sa s odovzdanosťou a dôverou vložila do Božích rúk. Nepochybovala, len

sa modlila i trpela. Prijala každú skúšku, len aby bol oslávený Boh.

Ježiš, Mária i Jozef - Svätá rodina, orodujte za nás.

A. Ondrejovičová

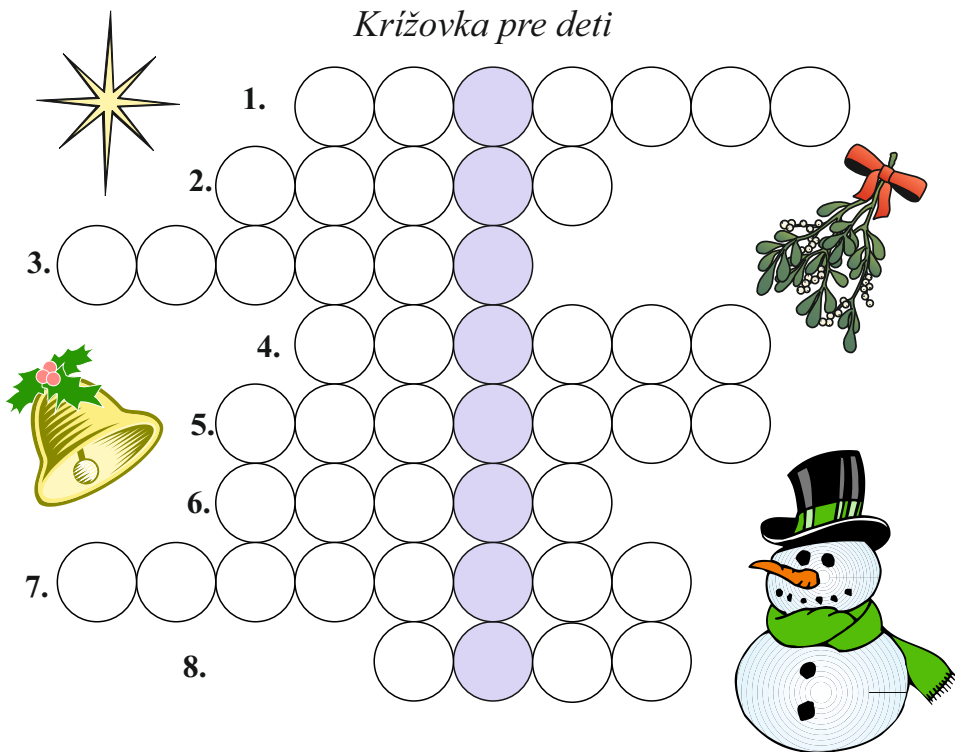
zdroj: www.pixabay.com

Detský kútik

Pozvánka na Trojkráľový sprievod

Pozývame Vás na Trojkráľový sprievod, ktorý sa uskutoční
6. januára 2026 o 14:30 h
so začiatkom v Kostole sv. Michala archanjela v Chrenovci.

Krížovka pre deti

1. Meno anjela, ktorého Pán Boh poslal k Panne Márii.
2. Ako sa volá pestún Pána Ježiša?
3. Ako sa volá obdobie pred Vianocami?
4. Vianočná pieseň.
5. Čo viedlo mudrcov z Východu po ceste, keď sa išli pokloniť malému Ježiškovi?
6. Jeden z darov, ktorý priniesli mudrci.
7. Boli prví, ktorí sa poklonili Ježiškovi v jasličkách.
8. Slovo, ktoré sa používa na konci modlitieb.

Vítame v rodine Cirkvi:

Alessia Sofia Tota,
Lujza Kováčová,
Tamara Jelemenská,
Nicolas Beka,
Adam Mokoš,
Dorota Keratová,
Juraj Klátik,
Vlasta Lалуňová,
Nikola Podolcová,
Andrej Pazdera,

Handlová
Chrenovec-Brusno
Zvončín
Chrenovec-Brusno
Jalovec
Ráztočno
Chrenovec-Brusno
Lipník
Malá Čausa
Malá Čausa

Katarína Balážová,
Samuel Trgíňa,
Martin Bukovič,
Noel Hypius,
Amélia Kozáková,
Hana Mihálka,
Lukáš Oberfranc,
Tomáš Stoličný,
Tália Lenčová,

Handlová
Chrenovec-Brusno
Lipník
Ráztočno
Chrenovec-Brusno
Prievidza
Ráztočno
Handlová
Handlová

Blahoželáme k sviatosti manželstva:

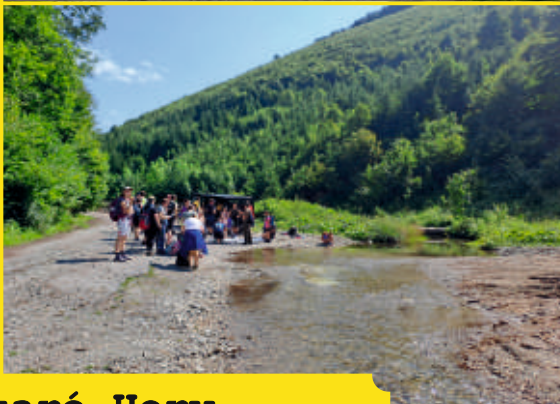
Adam Pátek, Malá Čausa a Stanislava Šovčíková, Malá Čausa
Martin Kán, Lipník a Klaudia Marková, Ráztočno
Daniel Úradník, Topoľčany a Pavla Ondrisková, Topoľčany

Lúčime sa s nádejou na stretnutie:

Jozef Vrchovský	60 r.	Chrenovec-Brusno
Božena Lenhartová	75 r.	Chrenovec-Brusno
Mária Šovčíková	91 r.	Morovno
Milan Švec	86 r.	Chrenovec-Brusno
Mária Madajová	89 r.	Ráztočno
Jozef Lacko	93 r.	Chrenovec-Brusno
Mária Vidová	92 r.	Malá Čausa
Jozef Čertík	79 r.	Chrenovec-Brusno
Mária Mäsiarová	106 r.	Ráztočno
Mária Lachká	99 r.	Chrenovec-Brusno
Ján Kotian	72 r.	Ráztočno
Helena Kollárová	75 r.	Ráztočno
Božena Humajová	77 r.	Ráztočno
Anna Lišková	96 r.	Lipník
Emília Hegová	92 r.	Lipník
Pavel Madaj	79 r.	Morovno
Gabriela Vidová	81 r.	Chrenovec-Brusno
Helena Mederová	74 r.	Chrenovec-Brusno
Mária Tomanová	84 r.	Ráztočno
Helena Uhrinová	91 r.	Chrenovec-Brusno
Bernardína Mečiarová	80 r.	Morovno
Ladislav Halbavý	67 r.	Chrenovec-Brusno
Ján Mečiar	75 r.	Jalovec
Mária Pišová	89 r.	Malá Čausa
Mária Kotianová	81 r.	Ráztočno
Anna Lišková	74 r.	Lipník
Emília Vidová	80 r.	Malá Čausa
Ján Ivan Korec	83 r.	Malá Čausa

Mária Sobotová	73 r.	Malá Čausa
Jozef Kvostka	84 r.	Jalovec
Štefan Grolmus	82 r.	Chrenovec-Brusno
Otília Paulíková	74 r.	Lipník
Stanislav Kozár	76 r.	Chrenovec-Brusno
Hermína Múdra	92 r.	Ráztočno
Jana Ťažiarová	57 r.	Veľká Čausa
Emília Gálová	73 r.	Morovno

Púť na Staré Hory

La Salette - časopis chrenovskej farnosti. Vydáva Rím. - kat. farský úrad Chrenovec - Brusno

Kontakt pre Vaše príspevky: casopislasalette@gmail.com

Šéfredaktor: Mgr. A. Fedorová, **Teologický poradca:** Mgr. Czeslaw Oko MS

Redaktori: M. Mikuško, A. Fedorová, J. M. Matiaško, Z. Dolhá, B. Bullo, M Bendová

L. Slamková, A. Ondrejovičová,

Grafická úprava: M. Fedor

Tlač: Agentúra Tympany, s.r.o. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. 1/1998

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov.